

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w zakresie wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe unieważnienie spornej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na mylne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku rozpatrywanych znaków istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

**Skarga wniesiona w dniu 29 września 2009 r. —
Mövenpick-Holding przeciwko OHIM (PASSIONATELY
SWISS)**

(Sprawa T-377/09)

(2009/C 282/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mövenpick — Holding AG (przedstawiciel: adwokat M. Taxhet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i opublikowanie zgłoszenie znaku towarowego PASSIONATELY SWISS (zgłoszenie nr 6 701 031);

— ewentualnie stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 nie stoją na przeszkodzie rejestracji wspomnianego znaku, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpatrzenia;

— ewentualnie zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i opublikowanie znaku towarowego PASSIONATELY SWISS (zgłoszenie nr 6 701 031) wraz z oświadczeniem strony skarżącej o zrzeczeniu się wyłącznych praw do elementu SWISS wspomnianego znaku;

— ewentualnie stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 nie stoją na przeszkodzie

rejestracji zgłoszonego znaku, jeżeli strona skarżąca złoży oświadczenie o zrzeczeniu się wyłącznych praw do elementu SWISS wspomnianego znaku, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpatrzenia;

— obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PASSIONATELY SWISS” dla towarów i usług z klas 16, 35, 41, 43 i 44 (zgłoszenie nr 6 701 031)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 30 września 2009 r. — SPAR
przeciwko OHIM — SPA Group Europe (SPA GROUP)**

(Sprawa T-378/09)

(2009/C 282/109)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SPAR Handelsgesellschaft mbH (Schenefeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i J.-C. Plate)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SPA Group Europe Ltd & Co. KG (Norymberga, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 lipca 2009 r., wydanej w sprawie R 123/2008-1 z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾,

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włącznie z kosztami postępowań w przedmiocie sprzeciwu i odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SPA Group Europe Ltd & Co. KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SPA GROUP” dla towarów i usług należących do klas 16, 35, 41 i 44 (zgłoszenie nr 4 038 171)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki słowny znak towarowy „SPAR” dla towarów i usług należących do klas 1-36 i 38-41 (nr 30 108 039.9) i niemiecki graficzny znak towarowy „SPAR” dla usług należących do klas 35, 36 i 39 (nr 30 404 087.8)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych brak jest niebezpieczeństwa wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-379/09)

(2009/C 282/110)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: F. Arena, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2009) 5497 z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej systemów pomocy państwa nr C 6/2004 (uprzednio NN 70/01) i C 5/2005 (uprzednio NN 71/04), które zostały przez Włochy wprowadzone w

życie na korzyść szklarni (wyłączenie z akcyzy na paliwo używane dla celów ogrzewania szklarni).

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski wnosi do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę na decyzję Komisji C (2209) 5497 z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą systemów pomocy państwa nr C 6/2004 (uprzednio nr 70/01) i C 5/2005 (uprzednio nr 71/04), które zostały przez Włochy wprowadzone w życie na korzyść szklarni (wyłączenie z akcyzy na paliwo używane dla celów ogrzewania szklarni).

Skarga ta ma za podstawę pięć zarzutów.

W drodze pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 1 traktatu WE, ponieważ przepisy ustawodawcze uznane za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa nie charakteryzują się selektywnością zarówno ze względu na to, że każdy podmiot działający w ramach sektora rolniczego posiada możliwość skorzystania ze stawek odnoszących się do akcyzy na paliwo przeznaczone do ogrzewania szklarni jak i na poważne różnice pomiędzy uprawą szklarniową i uprawą na otwartym powietrzu, w ramach której brak jest kosztów produkcyjnych związanych z paliwem przeznaczonym do ogrzewania.

W drodze drugiego zarzutu skarżąca, podnosząc naruszenie art. 87 ust. 1 traktatu WE twierdzi również, iż przepisy ustawowe, o których mowa nie wywołują jakichkolwiek zakłóceń konkurencji. Celem uzasadnienia swojej tezy przywołuje ona także Wspólnotowe wytyczne dla sektora rolnego i leśnego na lata 2007-2013, w których w pkt 167 wyraźnie stwierdza się, że całkowite lub częściowe zwolnienia podatkowe z tytułu wykorzystywania paliw do celów podstawowej produkcji rolnej nie wywołują zakłóceń konkurencji ze względu na małe rozmiary gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej.

W drodze trzeciego zarzutu podnosi się brak uzasadnienia odnośnie do zarzucanych zakłóceń konkurencji.

W drodze czwartego zarzutu skarżąca podnosi naruszenie art. 8 dyrektywy 92/81/WE (¹), art. 15 dyrektywy 2003/96/WE (²) a także art. 33, 36 i 87 traktatu WE. Podnosi się w szczególności, że wspomniane dyrektywy w sposób wyraźny zezwalają na wyłączenia i że w każdym razie badanie zgodności z prawem wspólnotowym należy przeprowadzać przy wzięciu pod uwagę nie tylko reguł konkurencji ale także a nawet przede wszystkim przepisów dotyczących wspólnej polityki rolnej. W tym względzie utrzymuje się, że wspólna polityka rolna ma pierwszeństwo przed regułami konkurencji. Miałoby to prowadzić do wniosku, iż jeśli zakwestionowane środki są zgodne z celami zawartymi w art. 33 traktatu to brak jest możliwości zastosowania przepisów z zakresu pomocy państwa.